

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica. i. q[ua]dragesime. Sermo. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Sermo. I.

Agones iustorum et dolens eos amplius lucra
ri auger eorum certamina: quod et in abraham fecit.
Ultimum certamen tentationem filij proponebat.
Qui autem exclamassent discipuli: statim loquitur:
Ego sum nolite timere. Spumaliter adebat penitentibus corde et tristis
postea quod temerari fuerit. Ps. Qui tamen in tribulacione.
Qui ascendit ad eos in nauim.
Tertio considerandum est quod sit fructuosa chris-
tianita. Quia cum ascendisset in nauim: cessavit
ventus et regnum. Beda. In quocumque corde adebat
quod gratiam sui amoris: mox universa viciorum:
et aduersariorum mundi: sive spirituum malignorum
compsa bella conquiescat. Ingresso autem
domino in nauim applicuerunt in terra genezareth.
Theophilus. Si voluerimus christum in nauim
cula nostra suscigere. s. in cordibus nostris habita-
re: statim inueniemus in terra ad quam revo-
lum: s. in celo. Rabanus. Genezareth iterum
prosternitur principium regnum. Ampla nobis tribu-
etur tranquillitas quoniam paradisi dabit heredi-
tas ac prime stola iocunditas. Percurrent
autem regiones illas: atrulerunt in grabatis
eos qui male habebant et querunt regnum. In
huius signis spiritualis sanatio penitentis Hiero-
nimi. Autem dominus et quotdierum tangebat illi sal, fie-
re. Quod implebit quoniam fugiet ois dolor et ge-
mitus. Exemplum igitur sumam in illo populo
genzareth et multere emorissa quod tam duo
te ad dominum accessit. Chrysostomus. Non solus sum:
bius aut vestimentum christi habemus: sed et corpus eius ut comedamus. Si ergo sumus vestimenti eius tetigerimus: totam acceperimus fratru-
m: multo magis quod totum ipsum digne sumus.

Dico tertio ar. Audistis regnum. Quaerete ne-
potum diabolum quod christum socium et patrem
habeat: cum sit christi presentia tam necessaria.
Lex dicit. Qui pro socio. l. cum duobus. h. i. Ne
mo habet socium diabolus nisi ipsa electione
et voluntate. sicut patrum. xv. q. i. Non enim. No-
tate quod stultus est qui se potius associaret
maluolo viro quod benigno principi: cum vellet
let eum dirare et honorare. Aut qui potius
se posuerit in nauim alium stulti et maligni:
quoniam autem iaceret in mari: aut tradiceret eum
in manus inimici quod in nauim prudenterissimi
naute. Expone et applica nota de illo. Et
celestastici. iij. Qui animat periculum peribit
in illo.

De his i. quod dragesime. Sermo. j.

Fo. CXXI.

Ecce ascendi

Emus regnum. Hortamus vos ne in
vacuum gram dei recipiat. iiij.
Loy. vi. In vacuum esse recepta grata non
ascenderem regnum. Possum autem exponere illam
autoritatem apostoli de triplici grata. vices
de grata specialis voluntatis. s. ad legem christiana.
De grata sacramental remissionis q. s. recipi
vit in sacramento pnie. De grata quadragesima
malis obscuracionis. Propter primum dicit
in epistola ademini dantes vobis offenditione ve-
no vituperem ministerium nostrum: sed in omnibus
exhibeam nosmetipos sicut dei ministros. Propter secundum dicit. In multa pati-
entia: in tribulatione: in necessitate: in angustiis: in plagiis: in carceribus: in seditionibus:
pseuerando scilicet in penitentia. Propter
tertium dicit. In laboribus: in vigiliis: in leti-
tias: In castitate: in scientia: in longanimitate:
in spiritu sancto. Hec enim debet esse
nostra exercitacio in regno quadragesimali.

Salutatio. Ecce regnum.

Primus ar. An pnia sit prima virtus?
Quod primo. Primus actus est vivere: sed ius-
tus ex fide vivit et charitate: quod non ex pnia.
Ecclesia. Primi est declinare a malo et fa-
cere bonum. Rindet Bonaventura. in. iij. d. prius
primi dominum duplum. Vel secundum substantiam: vel
secundum opus. Primo modo oes sunt simul. Secun-
do modo dicendum est. Aut secundum imaginatio-
nis informationem. et sic fides est prima. Aut
secundum regressionem et reparacionem. et sic actus pnie
est primus qui immediator est. Sicut etiam gratus
per naturam expellit culpam quod habilitet ad
bonum opus. Cum autem dominus per dominum actus
regnum. Dicendum quod vivificare plus est quod vivere
est. Unde etsi fides et charitas faciat vivere:
pnie tamen est vivificare. Hec Bonaventura.
Pro fune. Primi est anima purgare ays-
cis quod ornare potest. Dicitur. vindictare.
in Tob. spinis et tribulis purgare noua-
lia debet. Qui scribit: ut semen fructificare
queat. Per spinas et tribulos intellige vi-
cia que primo resecanda sunt. Unde et dicit
Aristoteles. ethica. quod oportet virtutem adeptus
res primi a magis contrario recedere. Re-
cessus autem a peccato fit per penitentiam. Unde quo
ritur. An penitentia regnum. Dicitur. ut s. Et
qua concludit quod ante oia peccatoribus necel-

Dñica. I. Quadragesimæ

saria est pñia. Qm̄ sicut dī Eccl. iiij. Si pñ
ntentia nō egerim? incident? in man? dei
vuent? Audite o miseri pñctores tc. Nec
pot esse excusatio de non penitendo pñ
nitentie difficultatem qm̄ facile e penitere
ca sit actus voligat? Nam sicut declarat
Sco. i.iiij. di. xiiij. Penitere e pñrie act? dñi
scipie vñ nolitiois seu detestatiois peti. ita
q nolle peccasse seu velt non peccasse/ vel
odire seu detestari permisit penitere. et qm̄
tum ad id qd̄ est pñcipale in pñia. Sic au
tem dī Aug. Nihil est tam in pñtate volu
tatis qñ pñpria voluntas. Ad hoc videlz q
Aug? ait lib. de libero arbitrio de pharaon/
ner nabuchodonosor. Quāuis aut facilis
sit act? penitendi ex se: n̄ ex pñe sensualita
tis et pñpter diaboli tentationes: venturū im
pedimenta multa cū qñ ponit aut incipit
penitere. Aug?. Quotidianis discim? ex/
perimentis illos q conuerti deliberat: acri
us tentari a pñcupiscéria carnis: et eos gra
uius in operib; luti/lateri, et paleaz pñi q
egypti egredi et pharaone fugere molivn
tur. et Job. xl. Stringit cauda suā qst̄ ce/
drum. Ebi Greg. Cum vñsemoth a co/
de expelli: acriores tentationi aculeos i/
figere molif: et ei? tentationis conflictus
mens ab eo impugnata sentit qd̄s pri? pos
sesta nesciebat. Propter qd̄ in hac pñia
dñica. xl. legiſ euangeliū de victoriosa pu/
gna chri? ñ diabolū ut penitentes. animen
tur ad pñgnā: ex hoc pñmoniti q peniten
tiam aggredium? impugnant a diabolo: s̄
siviriliter resistunt solationep; a bonis an
gelis recipiunt. Figura Mat. iiiij. i euā
ge. Cum dñs intrasset desertū et ieunass?
accessit tentator: q tñ deuicto et pñfuso/ac/
cesserunt angeli et congaudētes ei. Spis
ritualit? Intrant desertū pñie accedit dia
bolus tc. s̄ tandem solationē recipit. Ber
nard? Tentationib; superat? et tentato/
re fugato: accesserunt angeli et misstrabant
ei. Et tu ḡ si h̄e vis ministeriū angelorū:
fuge solatiois seculi/ et temptationib; resi
ste diaboli.

Ecclius ar. In euangelio qd̄ scribit
Mat. iiiij. Notande sunt due pñsidera
tiones docentes qd̄ faciendū sit vt ascenda
mus tc. Prima e virtuose dispositiois.
Scda est victorioso concertatiois. In h̄
emone dicendū de pñia. Ubi pñsiderandū

qñliter disponi? debeam? ad pugnā tenta
tiones qd̄ dñs in scipo dignat? e condere.
Et notaſ hec expositio i euā gelio: cū dicit
Ductus ē iesus in desertū tc. vñqz esurit.
Ebi tria sunt pñtemplanda.

Primū e solitudinis aggressio
Scdm̄ e aggressionis intentio,
Tertiū est intentions pñparatio,
Punkū tc. Quia duct? est iesus a spñsan
cto/cui? organū erat huāitas chri? in de
sertū. qd̄. s. est inter hierlm̄ et hiericho ubi
incidit qdām hō in latrones. vt dī Luč.
In h̄ ergo docuit nos intrare desertū. qd̄
s. est inter hierlm̄ et hiericho pñriet vinea
mus diabolū. Nā ipse dī. Joan. xij. Exem
plum dedi vob tc. Conuenient aut pñ
desertū sitgur pñia. Cum pñpter asperitatey
qñ pñia dñ esse aspera. Hec est em̄ artavia
q ducit ad vitā Mat. vij. Cum pñpter be
stiarū crudelitatē. Quia cū qñ aggredit pe
nitentia. tunc crudeliores tentationes pati
tur vt s̄ dictū est. Cum pñpter habitantū
paucitate. Nam sic in deserto: sic in penit
entia pauci manet. Hiero. viij. Nullus ē qui
pniam agat sup pñcō suo. Scdm̄ est ag
gressionis intentio. vt vñz tentare a diaba
lo. Iuit ḡ voluntate pñgnādī p qd̄ insinu
at qñ aggrediens desertū pñie forti? amari
debz ad pugnam. Jō dī Eccl. ij. Fili acce
dens ad seruitutē dei: sta i iusticiā timo
re. Et pñpara animā tuā ad temptationē. i. ad
resistendū tentationi. Volvit aut dñs ten
tari vt exēplo suo instrueret qñlites vincere
debeam? diabolū. vt ait Aug?. Item fin
gelis recipiunt. Chrys. Ut nemo turbe a temptationib;
ter voluntatē irruentib;. Quia em̄ chris?
accessit tentator: q tñ deuicto et pñfuso/ac/
cesserunt angeli et congaudētes ei. Spis
tus et spissancē sup eū in columba specie
ritualit? Intrant desertū pñie accedit dia
bolus tc. s̄ tandem solationē recipit. Ber
nard? Tentationib; superat? et tentato/
re fugato: accesserunt angeli et misstrabant
ei. Et tu ḡ si h̄e vis ministeriū angelorū:
fuge solatiois seculi/ et temptationib; resi
ste diaboli.

Onib;. Job. vij. Dñlita ē vita hois super
terrā. Tertiū est intentiois pñparatio ad
expugnandū vñz inimicū. Hec aut pñpa
ratio notaſ ibi. Et cū ieunasset. xl. dieb tc.
Chrys. Ut discas qñmagnū bonū est ieun
iū et qñliter aduersus diabolū scutū ē map-

m. In hoc ḡ nos docuit qm̄ si volumus diabolū vincere ieiunio intendere oportet Amb. Lb̄s p tua salute famē sustinet et tu p petis tuis ieiunare formidas. Est tñ ieiuniū mltū necessariū : p diabolo vt s̄ dī pim̄ superando & p pctō repellendo. Ia n̄ gura bū? iōsaphat post ieiuniū victoriaz habuit. ij. Para. xx. Et iudith valde abs̄tinens & castissima holoferne deuicit. vt h̄z Judith ij. Propterea dī Darc. ix. Hoc genus demoniorū in illo pot̄ expire nisi ozo ne & ieiunio. **E**xemplū habem⁹ de nini⁹ uitis q̄ p ieiuniū venia meruerunt. Et p̄ci pue norandū est exemplū dñi q̄ aū voluit ieiunare q̄ diabolū superare. Hugo d̄ sa cro Gic. Parca vita occidit vicia.

Lertus ar. Aud. r̄c. Notate maius ē periculū supari a diabolo q̄ a corpū li inimico. Dicunt em̄ iura qm̄ ybi maius piculum p̄t̄ caut⁹ & diligent⁹ est agēdū. In autentica apud eloqntissimū. L. d̄ fi. instru. et. vij. q. ij. c. vi. Siē aut̄ dī. xlj. dis. Quiccam⁹. Circa maiora mai⁹ piculum p̄t̄. Aud. Si miles alijs h̄er certā dī p duello: nonē cū omni diligentia se disposneret r̄c. Applica qm̄ maius ē piculum aie q̄ corporis. J̄dō disponat se vniuersq̄ sic ut vicere possit. Qd̄ certe nō fieri p̄ sine abs̄tinentia & ieiunio. Unū in pfatione dī. Qui corporali ieiunio vicia coprimis.

Post meridiē. Sermo.

Ecce ascendi mus r̄c. Ecce nūc tps acceptabile ecce nūc dies salutis r̄c. ij. L. vj. Ecce inquā tps acceptabile: vt dis ponam⁹ ascendere r̄c. Nūc inquā. i. tpe leḡ gr̄ plus q̄ in veteri test. J̄o nācvt dī palus debem⁹ vivere in charitate nō facta in p̄bo vitatis. Nūc r̄c. i. tpe p̄ntis miserie et nō post mortē. Nā vt dī Gic. Discide tps mo est sed iusticie tps post erit. Nūc pterea. i. tpe q̄ drages. malis obſuantie pl̄ Galio tpe. Unū canit ecclia Paradisi portas aperuit nobis ieiuniū tps suscipiamus illud orantes et depcantes vt i die resurrectiois cum dño gloriemur.

Salutatio **E**cce r̄c.

Primus ar. An sit possibile pctōrem deo recomendari p̄ pniam: Q, non. Dei offensa ē infinita. **L**atra. Nihil int̄ḡ boi qd̄ sit impossibile sibi q̄ hoc ei int̄ḡ vt deo reconciliat se p̄ pniam. Act. ij. Penitem⁹ & querimi vigeleant v̄a deles̄ et. R̄ndet Bon. in. iiiij. di. xv. Modus ē dicēdi sat̄ pbabil̄ Q, de oī eo qd̄ fit i pecato nō sit deo satisfactio neq̄ hoc de⁹ exigit. Quia h̄ est ipsoſibile q̄ aliquid adonet p̄ miscdiaz: & dealiq̄ reqrat satisfactionē p̄ iusticiā: vt silib⁹ concurrat miscdia & veritas. Unū in pctō duo sunt. s. offensa dei q̄ ē infinita: p̄ illa nō sit satisfactio sed dei misericordia remittit. Aliud ē libido deordiñata q̄ finita est & p̄ illa p̄ iusticiā deus exigit pena condigna: & qntū ad h̄ possibile ē deo satisfacere. Alius est mod⁹ dicendi sat̄is rōnabilis. Si diuina miscdia relinqt̄ offensā nō tñ sic oīno q̄ exigat satisfactio nē p̄ iusticiā: sed q̄ hō nō pot̄ p̄ tanta offēsa satisfacere. J̄o dedit deus mediatorē q̄ satisfaciat. In sola fide passiois chri remittit omnis culpa et sine ea null⁹ iustificatur. **H**ec Bonaue. **P**ro fun. Si volum⁹ facile est deū placari nobis. **Q**uid⁹ de arte. Flectit iratus voce rogante de⁹. et Sene. ad Lucil. Non sunt dei facti odiosi nō iudi⁹ di admittuntur assilientib⁹ manū porrigit. **L**ū ḡ querit An sit possibile r̄c. **D**ic r̄n. vt s. **E**x q̄ p̄clude q̄ securi p̄nt ecq̄ in christi fide pniam agunt. Nā et ip̄e ch̄is in p̄ncipio suaz p̄dicationū dī Datt. iiiij. Pniaz agite app̄q̄ em̄ reg. ce. **O**pctōres cur ad tantam pmmissionē non festinatis cur maiulas pctōrum per peccatiā abluerere differris. Penitentia enī ē lauatorium quo peccato p̄ diluunt macule Psalm. Labora in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meū. id est per singulas peccatorum maculas laui conscientiam. Tunc etiam cum conscientiā ablueritis per penitentiam: fructuose ieiunabitis et victoriaz contra satiane tentationes obtinere poteritis. **F**igura Ista quatuor fuerūt ordinata. baptismus desertum ieiuniū & tentatio. In quo significatur q̄ prius debet esse ablutio a peccatis. Secundo subtrac̄cio a mūdi illecebrib⁹. Tertiio exercitatio in ieiunijs. Quarto oppugnatio ab hostiū insidijs. Unde et filij israel pri⁹

q. 2